

Ἄκομη, ἱκανὸς κόσμος ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὶς παραστάσεις τοῦ «Θείου Βάνια» τοῦ Τσέχοφ. Τὸ ἔργο ἀνεβάρσθηκε ἀπὸ τὸ Θίασο Βεάκη. Παλιὸ προπολεμικὸ ἔργο, ποῦ ἀντανακλᾷ τὶς ἀνησυχίες καὶ τὰ συγχισμένα συναισθήματα τῆς ρωσικῆς «ὼντελ-λιγκέντσιας» καὶ δὲ μπορεῖ νὰ παρουσιάσει πλὴ τίποτα ἀπὸ τὴν περιβόητη ἐκείνη «ἐσωτερικότητα» ποῦ ἄφινε νὰ διαφαίνεται τότε στὴν ἐποχὴ του. Τὸ κοινὸ ποῦ παρακολούθησε αὐτὲς τὶς παραστάσεις, καὶ ποῦ ἔδειξε ζσηρὸ ἐνδιαφέρον, ἔπαθε κι αὐτὸ μιὰ σύγχιση καὶ παρασύρθηκε ἀπὸ μιὰ παρεξήγησι. Τὸ κοινὸ αὐτὸ διψᾷ πραγματικὰ γιὰ ρωσικὰ ἔργα. Καὶ πέφτει μέσα σὲ φάκα, ὅταν τοῦ παρουσιάζουν τέτοια παλιὰ ἔργα, ἀφίνοντας νὰ παρανοηθεῖ ἢ διαφοροποίηση ἀνάμεσα σ' αὐτὰ καὶ στὰ σημερνά.

Ἐν πραγματικὰ ὁ Θίασος Βεάκη θέλει νὰ δώσει μιὰν ἰδέα ρωσικῆς παραγωγῆς στὶς μέρες μας, δὲν ἔχει παρὰ ν' ἀνεβάσει σημερνά μετεπαναστατικὰ ρωσικά. Θὰ τοῦ ἀρκοῦσε μιὰ καὶ μόνη δοκιμὴ, γιὰ νὰ πεισθεῖ ἢ ἐπιχειρήσιμη.

ΠΙΚ